

Želite li da vam netko djecu odgaja učeći ih ovome što piše u knjizi koja je prva na popisu preporučene literature za modul **Spolno/rodna ravnopravnost i odgovorno spolno ponašanje**, a zove se *O užitku: razmišljanja o naravi ljudske spolnosti*, čiji su autori psiholog Paul. R. Abramson i psihijatar Steven D. Pinkerton (Naklada Jesenski i Turk; Hrvatsko sociološko društvo, Zagreb, 1998.)?

„Kada je riječ o spolnosti, pravilo je, čini se, sljedeće: „ako je osjećaj dobar, nastavi to činiti“ (str. 53).

„Unatoč roditeljskim upadima i zabranama, seksualni je užitak važan element djetinjstva. Povijesno gledano, djetinjstvo se smatralo lukom zaštićenom od briga i odgovornosti odraslih (kao što su npr. lov, skupljanje plodova i slično), dakle, razdobljem u kojem je najbolje posvetiti se užicima, seksualnim i ostalim. S obzirom da je reprodukcija u djetinjstvu neizvediva, u seksualnim se nasladama može uživati multidimenzionalno – oralno, analno, genitalno i tako dalje – bez mogućnosti oplodnje“ (str. 146).

„Djeca moraju naučiti da je seks prirodan i ugodan način izražavanja ljubavi i pažnje prema drugoj osobi, kao i da su homoseksualno i heteroseksualno ponašanje jednakovrijedni oblici seksualnog izražavanja. Valjalo bi također raspravljati o specifičnim aktivnostima i to ne samo zbog širenja mogućih izvora užitka već i kao način osiguranja odgovarajuće razine znanja potrebne za sprječavanje širenja spolno prenosivih bolesti, kao što je AIDS“ (str. 164/165).

„Iako prodaja seksa može ponekad uključiti i prisilu, poniženje te druge oblike fizičkog i emocionalnog nasilja koji degradiraju i štetni su za prostitutke, nema ničega samog po sebi lošeg u prakticiranju prostitucije. U stvari, kada se uzme u obzir sveprisutnost prostitucije u raznim kulturama i povijesnim epohama, moguće da u prodaji seksa ima više pozitivnog nego negativnog“ (str. 89)

„Zašto bi nekom smetala činjenica što se hladna gotovina (ili topla meka plastika) mijenjaju kroz ruke? (str. 92)“

„Pornografija ima didaktičku svrhu: ona poučava nove, spolno sazrijevajuće članove vrste (*Homo sapiens*) seksualnoj anatomiji i seksualnim funkcijama, a ta je vrsta represivno privatizirala genitalije i sve oblike seksualnog izričaja“ (str. 88).

„Suprotno trenutačno dostupnim mogućnostima samozadovoljavanja, koje, naposljetku, zahtijevaju samonadraživanje na ovaj ili onaj način, spolnost `virtualne stvarnosti` može biti raznolika, nepredvidiva i interaktivna – ukratko, može biti ona prava, samo lišena zbrkanosti međuljudskih odnosa. Stvaran (i siguran) seks po želji 24 sata dnevno“ (str. 227).

Zato ne čudi da ono što u Huxleyevu *Vrlom novom svijetu* izaziva jezu (to je svijet u kojem se raj pretvorio u pakao, u kojem je totalitarizam vladajućih postigao apsolutan nadzor nad ljudima na način da im je oduzeo sve ljudsko, a osigurao im „užitke“ u golim nagonima pa su oni dobrovoljni robovi), ovi autori doživljavaju zabavnim: „Posljedice razdvajanja užitka i reprodukcije nigdje nisu tako zabavno razmotrene kao u Huxleyevu romanu *Vrli novi svijet*, ...Reproduktivni seks je eliminiran, a skupa s njim i prastara ideja `roditelja`. Većina stanovništva je sterilna, jer su plodni muškarci i žene potrebni samo kao pripomoć reproduktivnom sustavu `pretakanja`...Erotska igra potiče se u djece, u odraslih zahtijeva. Seks se konzumira slobodno, a promiskuitet je zakonska norma. Monogamija izaziva negodovanje...Seks, droga i sport čine stanovništvo sretnima, a radnu snagu produktivnom. U međuvremenu, međusobne veze, seksualne i druge, aktivno se obeshrabruju, jer `svatko, napokon, pripada svima drugima`“ (str. 223).

Vjerujemo da nitko razuman ne bi volio da mu se djeca odgajaju u skladu s ovakvim razmišljanjima (takvog su duha i velika većina ostalih knjiga s popisa) te da bi se zabrinuo za vlastitu budućnost i budućnost svojih potomaka ako bi mu netko ovako poučavao djecu.

Predgovor knjizi napisao je gospodin A. Štulhofer, koji se (bez brige) zalaže za promicanje ovakvih stavova; možda i zato što sam nema potomaka.

No svjestan je, očito, kuda vodi afirmacija ovakvih mišljenja jer piše u Predgovoru: „Kao što pokazuje rasprava psihičkih i sociokulturnih aspekata na seksualno ponašanje snažno utječu kako iskustvo, tako i usvojeni stavovi o spolnosti. Primjeri dviju otočkih kultura – Mangoje i Innis Beag-s – fascinantni u svojoj suprotstavljenoj ekstremnosti, svjedoče o relativnosti biologije i presudnom utjecaju društvene konstrukcije spolnosti.“

Jasno je: promocijom ovakvih mišljenja i usvajanjem tih stavova, poticanjem navedenih seksualnih iskustava u populaciji djece i mladih, nastoji se promijeniti društvena konstrukcija spolnosti čijim bi se utjecajem omogućilo i ostvarenje *vrlog novog svijeta*.

Svjestan je također da to neće biti objeručke prihvaćeno od svih članova sadašnjeg društva, Zato i piše: „Utoliko se strasna obrana pornografije, koju Abramson i Pinkerton ispisuju, nakon što su osporili mogućnost njezinog utjecaja na seksualno nasilje, može nekom učiniti `burom u čaši vode`“ (str. 14)

Za nas i ova knjiga i cijeli koncept predloženog spolnog odgoja nisu „bura u čaši vode“, nego potop zdravog razuma.